

10/387

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

Espanya y las potencias

EL LLEÓ:—¡Qué solos, Dios mío, se quedan los muertos!...

convicció moral. Pero 'ls que resultaren designats refugiren el compromís.

Se 'ns figura que l'honra de una corporació y el bon nom de un company, que lo mateix pot ser culpable que innocent, exigian dels senyors que havian de formar la comissió algún major desprendiment.

De totes maneres, per lo que afecta al prestigi del partit republicà, ha de constar que no 's pot fer ni 's farà may solidari de cap acte indigne. Clara y explicitament ho declará 'l Sr. Rivas Mateos en el seu discurs:

«Pero os suplico (dirigiéndose á los catalanistas) que no se nombre para nada aquí al partido republicano, pues á él no le cabe la menor responsabilidad. Aunque todos los que nos sentamos en estos bancos (señalando á los escaños de la mayoría republicana) fuéramos unos hombres sin conciencia y sin honor, el partido republicano conservaría su nombre limpio, inmaculado... (¡Bien, bien entre el público!)»

Yo, republicano, soy el primero que me levanto á acusar. Yo no quiero creer que el señor Zurdo haya recibido esas tres mil pesetas; pero necesito que hable para que todos sepamos á qué atenernos. Que tenga presente que aquí no hemos de juzgarlo nosotros; su juez ha de ser el que emite sus fallos, ateniéndose á los dictados de su conciencia: el pueblo. (¡Muy bien! Aplausos.)»

Aquesta es la verdadera doctrina. Si l'Ajuntament no acerta á fer justícia dintre d'ell mateix, sabrà fer-la 'l poble desde afora.

PEP BULLANGA

UN BON PAGADOR

A RA comensém á explicarnos la pressa de 'n Maura de anarse'n á Madrid, avants de que terminés el viatge regi. A Mallorca va donar

DE DIJOUS A DIJOUS

DEIXÉM per avuy dormir la política, que prou ensopida qu'está, com que no vetllan sino en Maura y 'ls seus companys untant la premsa del pressupost que ha d'escorre la médula del país... Deixém que la política dormi, y parlém de un assumpto que aquests díes ha sigut el tema de totes las conversas y també de totes las murmuracions á Barcelona.

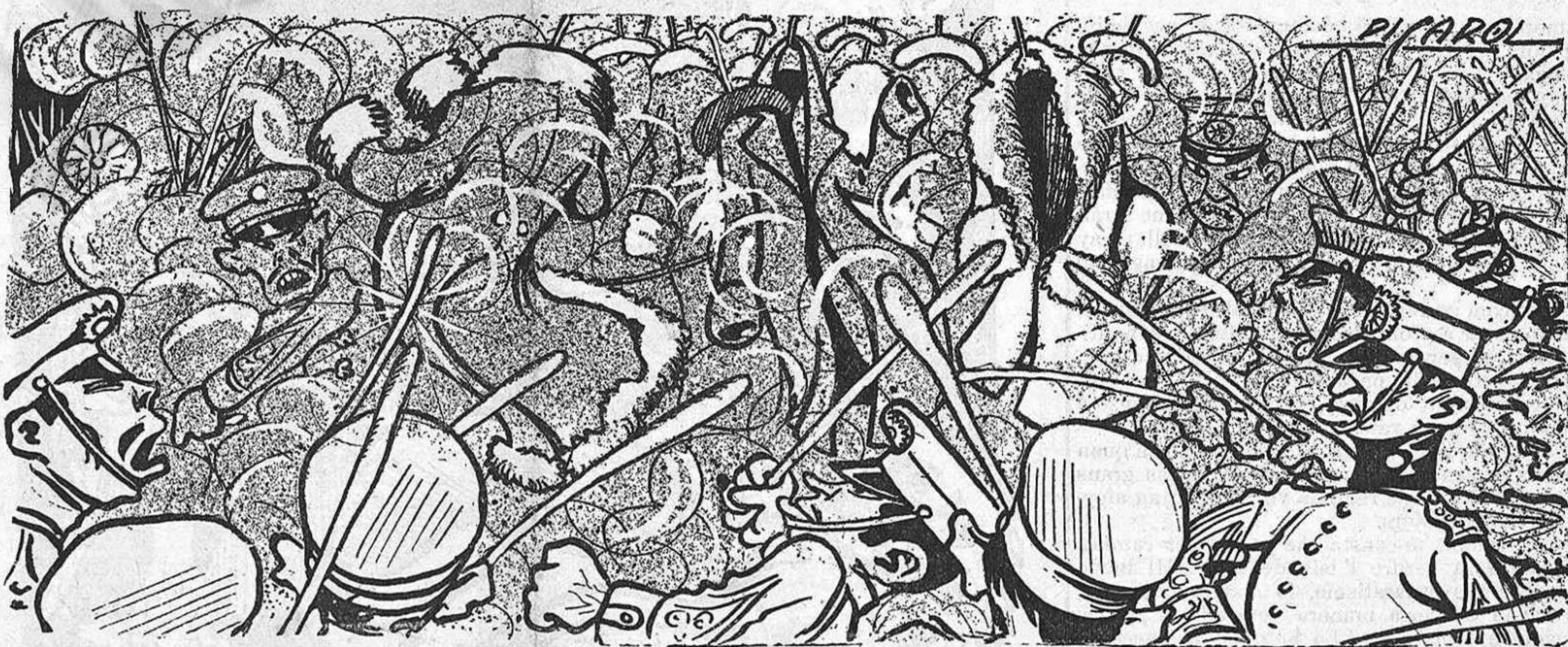
Algún periódich insinuá la noticia de que 'l gremi de vaquers, agraहित á haver sigut aprobat el conveni ó concert ab l'Ajuntament, havia donat una propina de 5,000 pessetas á un individu de la Comissió de Consúms. De algún temps ensá, aquesta classe de noticias troban fácil assentiment en una gran part de l'opinió. No té, donchs, res d'extrany que anés cundint, amenisada ab una série de detalls referents á la manera com s'havia fet el reparto de las 5,000 pessetas. A la Casa Gran hi hagué un gran revolt. L'arcalde Boladeres comensá una instrucció secreta, facilitant la seva gestió els individus que componen la Comissió de Consúms, y á lo millor se 'n aná á Conca-bella, deixant la qüestió pendent.

Dimars se reunia 'l Consistori en sessió pública, y era precis embestir l'assumpto sense contemplacions.

S'encarregá d'entaular la qüestió 'l Sr. Rivas Mateos y ho feu ab valentia y claretat, incitant al seu company Sr. Zurdo de Olivares—que resultava ser el blanch dels murmuradors—á donar las degudas explicacions.

Parlá el Sr. Zurdo tornant pel seu bon nom y di-

S' ha acabat el fret

En vista de que la calor comensa á apretar, els japonesos espolsan els russos avans de desarlos al armari.

mitint el cárrech de individu de la Comissió, á fi de facilitar la llibertat de las investigacions que sigui precis practicar.

Diversos regidors prengueren part en el debat suscitantse una serie de qüestions de pura forma y de procediment. La Comissió de Consúms dimití y no li sigué admesa la dimissió. En cambi ho sigué la del Sr. Zurdo, y no faltá qui prengué peu de aixó

pera sostenir que l'havérseli admés significava una condemna anticipada.

La solució més natural era que una comissió de tres regidors, representants de las tres fraccions que componen l'actual Ajuntament, s'encarregués de investigar, de discernir y de jutjar, ja valentse de las probas materials que pogués reunir, ja, á falta de aquestas, de indicis que bastessin á formar una

per acabada la seva missió de acompanyant del jove monarca, prescindint de la excursió al Africa y Andalusia. Al Africa hauria vist corre la pólvora y á Andalusia hauria hagut de assistir á algunas corridas de toros, y aixó, per lo vist, no entrava ni en els seus gustos ni en els seus cálculs.

—Per aquestas cosas—va dir—ja pot anar sol don Alfonso.

carrer al ciat delreferit arcalde. El minyó, en us del seu dret, va cantant.
 —¿Sí?—pensa el capellá, que creu veure en l'acitut del ciat una ofensa á la seva persona.—¿Cantas? Ja t' donaré jo bonas cansóns.
 Y trayente un arma [paml, clava un tiro al infelis, que queda extés al siti.
 ¡Quína llástima que un capellá d' aquest tenor en lloch de ser francés no hagués nascut á Espanyal... Hauria resultat un cabecilla jde primera!
 ¡Qué bonich!
 El torero Mazzantini corrent pels carrers de Cádiz agafat al carruatge del rey, y dihent quan tractavan de separarlo:
 —Deixeu-me estar: jo soch el millor policia de D. Alfonso XIII.

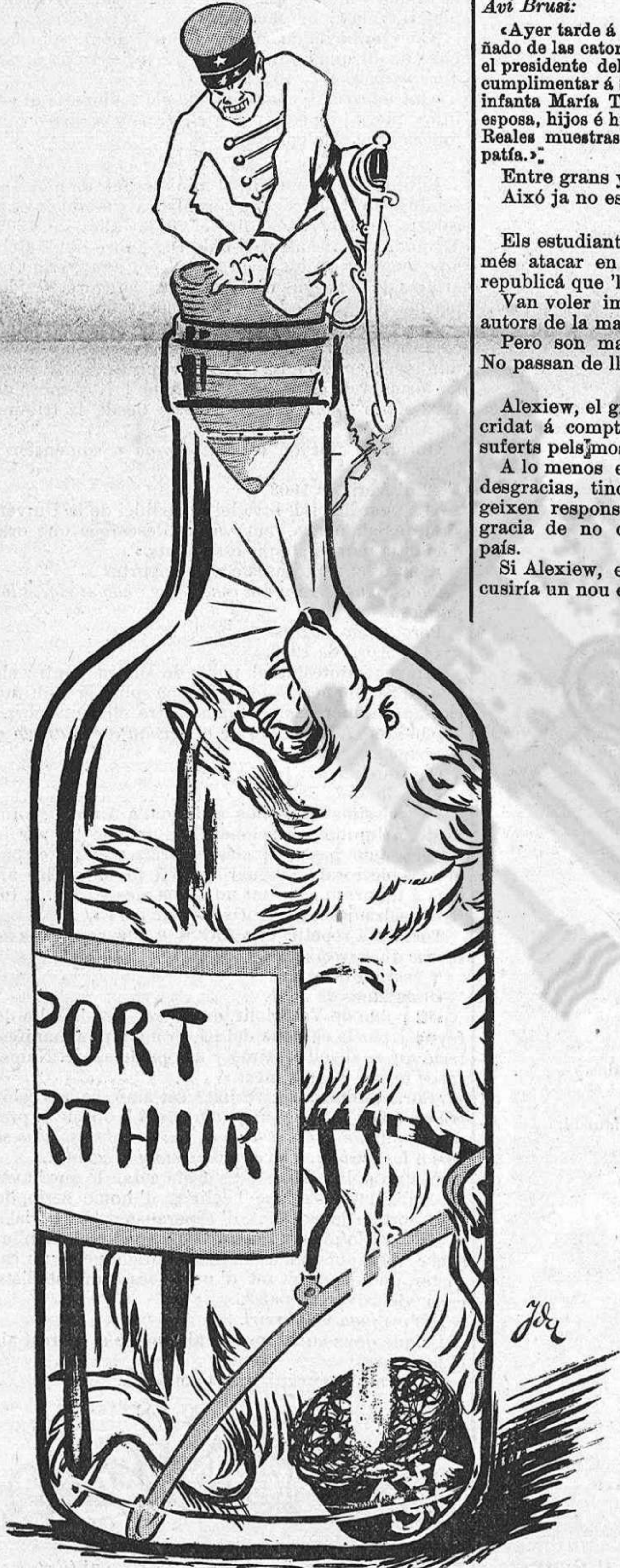
•••
 Pero més bonich encare el viatge que va fer á Madrid immediatament, y la visita qu' essent allí va efectuar á D.ª Maria Cristina, mare del monarca, portantli expressións del seu fill.
 Ja 'm figuro á n' en Maura contonejantse, picant de mans y exclamant ab veu aflamencada:
 —¡Olé! Ja no 'ns queda res pera conquistar! ¡Fins els toreros s' han fet dels nostres!

Avans de que las Corts tornin á obrirse, en Moret vol reunir als seus amichs pera estudiar la situació y acordar junts el plan de campanya.
 Y ¿saben ahont els reunirá?
 Al teatro de la Comedia.
 D' aixó se 'n diu un jefe oportú...
 Sóls á la Comedia pot reunirse un partit que té per cap de colla á n' en Moret.
 A la Comedia ó al Circo Ecuestre.

Un episodi del viatge regi, qu' extracto de un periódich:
 Al entrar el rey á l' iglesia de Huelva, ahont com de costum s' havia de cantar el Te-Deum, pregá ab verdader interés als mosséns portadors del pali, que apressessin la cerimonia religiosa perque tan Te-Deum el fatigava.

Crónica de la guerra

UN DESPAIG TELEGRÁFICH

«Els russos han quedat embotellats á Port-Arthur.»

Y en efecto: el Te-Deum qu' en otras parts dura tot lo més un quart d' hora, á Huelva va durarne tres.

Un altre episodi:
 En la corrida de toros que va donarse en aquella mateixa ciutat en obsequi del rey, un picador, afanyós de lluhirse, va punxar al toro ab tal entussiasme, que l' va matar.
 ¿Y 'n volen de alborot entre 'l públich?
 Molt mal fet, senyors taurómacos.
 Aquell picador, á la seva manera, va fer mérits per aspirar á ministre de Hisenda.
 ¡Quin punyo pera picar contribuyents!

Bueno. Ja tenim als advocats cremats y disposats á combatre á sanch y á foch el projecte de reformas que prepara 'l ministre de Gracia y Justicia.
 ¿Las coneixen vostés aquestas reformas?
 Algunas son molt curiosas. Y la primera y principal es que 'ls advocats no podrán connar al client ab tanta frescura com ara.
 Per xó ells s' indignan. Tant, que hasta tractan de convocar á Madrid un Congrós de tots els advocats d' Espanya per ocuparse del assumpto y adoptar actitudes enérgicas.
 Celebraría que la idea anés endavant.
 Y si reunit el Congrós, la teulada s' enfonzés y ni un d' ells se 'n escapés, ¡miel sobre hojuelas!

Marxá 'l rey de Cádiz y l' endemá mateix eran despedits 7,000 obrers del Arsenal.
 ¿Vels'hi aquí un fet que sembla una moneda.
 La cara, 'l rey.
 La creu, el treballador.

En els nous pressupostos que prepara en Maura, els gastos sufrixen un augment de 30 milions de pessetas.
 Aquests son els cops amagats del inventor de aquella célebre frase:—S' ha de fer la Revolució desde dalt.
 De moment s' ha plantat en el Re.
 En el Re y en els quartos.

Llegeixo 'en una correspondencia de Madrid del Avi Brusi:
 «Ayer tarde á última hora estuvo en Palacio, acompañado de las catorce personas que constituyen su familia el presidente del Consejo de ministros, con objeto de cumplimentar á S. M. y á los príncipes de Asturias é infanta María Teresa. Tanto el señor Maura, como su esposa, hijos é hijos políticos, recibieron de las personas Reales muestras muy vivas de consideración y simpatía.»
 Entre grans y xichs, catorze Mauras.
 Aixó ja no es una familia: es una tribu.

Els estudiants monárquichs de Cádiz s' han permés atacar en tropell la redacció de un periódich republicá que 'ls havia cantat la canya.
 Van voler imitar als reaccionaris de Barcelona, autors de la manifestació contra La Publicidad.
 Pero son massa xichs y no arriban á cocodrilos. No passen de llargandaixos.

Alexiew, el gran almirall rus, ha sigut destituhit y cridat á comptes á consecuencia dels descalabros suferts pels moscovitas en l' Extrém Orient.
 A lo menos els súbdits del Czar, en mitj de sas desgracias, tindrán el consol de veure que s' exigeixen responsabilitats als que han tingut la desgracia de no correspondre á las esperansas del país.
 Si Alexiew, en lloch de rus siguéss espanyol, se cursiria un nou entorxat al uniforme.

El general Bernal ha tingut una frase felis.
 Ha dit que 'l tractat franc-ingles respecte 'l Marroch, era un baldón per Espanya.
 Aixó de baldón s' ha d' entendre en catalá.
 Es, en efecto, un baldó que 'ns tancar la porta de totas las ilusiones y de totas las esperansas.
 Y á pesar d' estar tancada ab un trist baldó, ni forsá tenim, ni 'n tindrem may per esbotzarla de un cop de puny.

ACUDITS

En una farmacia:
 —¡Ara sí que l' he feta bona! —exclama l' apotecari.—¡Malehida distracció! A n' aquest home que se 'n acaba d' anar en lloch de quinina li he donat morfina.
 —¡Aixó sí qu' es terrible! —exclama un seu parroquí.
 —¡Y tant terrible com es! ¡Figúrat que la morfina val dos vegadas més que la quinina!

Entre companys:
 —¡Vaya un cop de pedra acabo de rebre! Se m' ha mort un oncle, deixantme cent mil duros.
 —Home, t' felicito: ¿y qué pensas ferne?
 —¡Qué vols que 'n fassi! Menjarme'ls.
 —Mira, noy, ja ho sabs: si no t' agrada menjar sol, disposa de mí.

Dos primeros espasas

—Vaji matant, senyor Maura, y no s' amohini per res, que quan vosté 's cansi, agafo 'ls trastos y entro jo.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN EL PENÚLTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—*Ma-ri-na-da.*
- 2.ª ANAGRAMA.—*Quinto-Toquin.*
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—*Sota terra.*
- 4.ª LOGOGRIPO NUMÉRIC.—*Calderón.*
- 5.ª GEROGLÍFICH.—*Una escombra serveix per escombrar.*

Han endevinat totas ó part de las solucions del número anterior els caballers: Ramón Mora del Masnou, Francisco Torné y P. Boada.

ENDEVINALLAS

XARADA

AL SIMPÁTICH AMICH QUIQUET LLUSSÍ

Quan el cel exhibeix son empedrat d' estrelles somogudas, brillajantas eixint del fondo blau, immaculat d' una nit-dematí com n' hem vist tantas els que 'ns llevém á jorn mal comensat, trobo d' tant en tant un grupo extrany generalment compost d' un home y dona, un xaval que un cistell tot sense afany perquè té son, y un porch que fá un regany quan fibla un vímet prim per sa persona.

La esquerra del xaval dú un llanternó que si no tinguéss nansa li cauria reliscantli inconscient, *prima-invers* bó en que á n' el porch volgués tan si com no, fugint per la tangent s' escaparía.

A voltas costarut, á voltas plá aquell es un Calvari pel tocino: la creu que porta, es clá, no 'l fá bufá' pro tres se 'n cuyda 'l greix, que 's tornarà pencas y botifarras iquín destino!

Haverse de sentir cada moment —Apa, á morir: prou has costat de vendre y morir degollat mentres la gent s' ho pren com una broma, iquín torment per un tocino guapo, gras y tendrel,..

Es clar que al veu li fá un bon salt el cor si acás no está ben tip y per 'xó olora cercant l' óbit en vá, l' únich amor que no veurá may més, ni plé d' ardor (el porch), ni á curullar (la menjadora).

Y veure allí 'l patibul encruhat, el gabel de garbóns, ganxo y cassola, l' estuig plé de punyals, que dú penjat tan si 's diu Blay com nó, l' encarregat de la consumació, es clar que amola.
 No ho dos de bona tinta, pro 's pot dir que no 'ns redimirém, fins que 'l trist vici de contemplant impertérrits el morir no 'ns desavesi á tots fins que 'l patir propi y agé no 'ns fassi eixir de quici.

J. COSTA POMÉS

ANAGRAMA
 —¿Sab que hi reparat, Marsal?
 —Digui, senyor Antonet.
 —Que á la Cinteta 'l tot dret mes que l' altre li total.

CARLOS B. FONTÁS

GEROGLÍFICH

A
 HOME
 CAP
 A
 QUIMET DE CUBA

CORRESPONDENCIA

Caballers: José Huguet M., Un afurient, Un turunai-re, José Huguet, Un revolucionari, J. B. Pixa-tintés, Juan Badía, Quimet de Cuba, Manuel Opi y Ignocent Osensa: Res.
 Caballers: Joan Jansana, A. Cararach, Coqueluche, y Nas Pelat: Poch ó molt.
 Caballer: Antolí B. Ribot: Es de las vegas que ha estat menos encertat.—Rensto Mir (Marseille): La postal ha entrat á la colecció. Moltes mercés.—Domingo Munne: Celebrém lo de la licencia ilimitada. Ojalá poguessim celebrar de la mateixa manera la qualitat dels versos que 'ns envia.—J. Moret de Gracia: La lata es aprofitable; arreglada, per supuesto.—Llorens Saborit: Aixó que 'ns envia es una cosa de bledas.—Simón Alsina y Clós: La poesia té certa actualitat y es ben prim filada. Tantas mercés.—J. Costa Pomés: Agramim l' advertencia, pero no n' hauríam fet cabal. El tenim per un xicot de totas prenas y el creyém incapas de cap irregularitat literaria. Rebut el paquetet ab el fil y tot.—Mossen Nas y R. M.: No 'ns es possible insertar las cartas que 'ns remeten, per distintas rahóns.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, CARTER del Olim, número 8
 Tinta Ch. Lorrilleux y C.ª